

Kardinál Miloslav Vlk odešel na věčnost

Minulý týden jsme se dozvěděli zprávu, že náš otec kardinál odešel trávit Velikonoce domů, k našemu nebeskému Otci... + Noela

1

Čas je drahocenný dar, který na konci života odevzdáme

Někdy čas běží rychle, jindy se vleče

Žijeme ve zvláštním žaláři času. Když prožíváme něco krásného, zdá se nám, že čas běží příliš rychle. Když naopak prožíváme něco bolestného, vleče se pomalu. A když se srdce člověka zastaví, zastaví se i čas. Nelze ho prodloužit. Nejsme pány času. Jsme jen jeho správci. Čas je drahocenný dar, který dostáváme od Boha. Na konci svého života ho zase odevzdáváme. Tak je to u všech lidí. Nikdo nad ním nemá větší moc, i kdyby byl nejmocnější na tomto světě.

Záleží na tom, čím svůj čas naplňujeme

Pokud má mít náš čas nějaký smysl, záleží jen na tom, co do té míry času nám přidělené vkládáme, čím ho naplňujeme. Jestliže svůj čas naplňujeme třeba i jen drobnými činy lásky vůči druhým, náš čas neuběhne neužitečně a nenávratně do minulosti, ale zůstává, a dokonce nás předchází, vstupuje do naší vlastní věčnosti. Aby se nám dařilo čas naplňovat, je zapotřebí být ve spojení s tím, který je skutečným pánem času - s Bohem. Plody naší spolupráce s ním tak zůstávají navěky. A on nám k tomu poskytuje svou proměňující moc. "Vše, co činí Bůh, zůstává navěky" (Kaz 3,14).

Zpracováno podle knížky „Slova z katedrály – z úvah kardinála Vlka“. Vydalo nakladatelství Vyšehrad

Praha, 18.03.2017 <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=25397>

Ve věku 84 let odešel na věčnost kardinál Miloslav Vlk (17. 5. 1932 – 18. 3. 2017).

„Bože, přijmi duši svého pokorného služebníka, kardinála Miloslava Vlka, který dnes po těžké nemoci dobojoval svůj celoživotní zápas za lidskou svobodu a toleranci. Mílo, budeš mi lidsky i duchovně chybět“ – napsal na svém facebookovém profilu jeho nástupce v čele pražské arcidiecéze, kardinál Dominik Duka.

Kardinál Miloslav Vlk se narodil 17. května 1932 v jihočeské Líšnici. Na Filosofické fakultě UK vystudoval archivnictví a po čtyřleté praxi v oboru odešel v roce 1964 do Litoměřického semináře. Na kněze byl vysvěcen v roce 1968 a poté působil jako sekretář českobudějovického biskupa Josefa Hloucha. Jeho konflikt s komunistickým režimem začal už v roce 1971, kdy byl nucen odejít do venkovských farností na Šumavě Lažiště a Záblatí) a do Rožmitálu pod Třemšínem. V roce 1978 přišel o státní souhlas, a tedy o možnost veřejné kněžské služby. Živil se mytím oken, posléze také jako archivář ve Státní bance československé. Jako kněz působil ve skupinkách podzemní církve. Státní souhlas dostal zpátky až 1. ledna 1989. 14. února 1990 Jan Pavel II. jmenoval Miloslava Vlka českobudějovickým biskupem (vysvěcen byl 31. 3. 1990) a už o rok později 27. března 1991 pražským arcibiskupem. 26. listopadu 1994 byl jmenován kardinálem titulářem jedné z hlavních římských bazilik – Sv. Kříže Jeruzalémského.

Osobnost kardinála Miloslava Vlka zůstane spojena s obnovou církevních struktur v našich zemích po devastaci způsobené komunistickým režimem. Pod jeho patronátem se vrátila do Prahy katolická teologická fakulta a seminář, byla založena arcidiecézní charita i první církevní školy a gymnázia. Osobně stál v čele husovské komise, jejíž práce vyústila v rehabilitaci Jana Husa roku 1999. Ani jako biskup a kardinál nepřestal úzce spolupracovat s celosvětovým hnutím Fokoláre, na jehož setkání do Říma pravidelně přijížděl. Ve společenském životě se nepřestal angažovat ani po svém odstoupení z úřadu v roce 2010.